

Invordering-actueel 2021, week 15

Samenstelling:

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
Financiering	Mkb'ers lopen risico's met alternatieve financiering <i>Het midden- en kleinbedrijf is qua financiering steeds vaker aangewezen op alternatieven voor de traditionele banklening. Maar daarmee lopen de ondernemers wel een risico. Dat concludeert de Autoriteit Financiële Markten</i> (AFM). Volgens de toezichthouder is het noodzakelijk dat er onderzoek komt naar vormen van bescherming, omdat zelfregulering door de markt niet voldoende lijkt. Voor grote banken is het verlenen van leningen aan kleinere bedrijven weinig interessant. Het gaat om kleine bedragen, terwijl er wel hoge kosten vastzitten aan het verlenen van krediet. En de kans dat zo'n bedrijfje in de geldproblemen komt, is zeker in crisistijd best aanwezig. Als voorbeeld van kredietverlening waar mkb'ers dan vaak op zijn aangewezen noemt de AFM 'factoring', waarbij de ondernemer zijn facturatie en debiteurenrisico overdraagt aan een gespecialiseerd bedrijf. Ook gaat het om het leasen van materialen en benodigdheden, crowdfunding en flitskredieten. Deze alternatieve kredieten voorzien duidelijk in een behoefte, maar vallen niet onder toezicht en zijn niet zonder risico. De AFM bracht de snelgroeiende markt voor alternatieve financiering verder in kaart en ziet vooral risico's voor kleine ondernemers. "Wij betwijfelen of zelfregulering de kwetsbaarheid van deze groep ondernemers genoeg zal verkleinen", aldus de AFM. Momenteel zou een op de vijf kredieten een niet-bancair krediet zijn. Dit zal naar verwachting over twee jaar een op de twee kredieten zijn. Volgens de toezichthouder is de snelgroeiende markt voor alternatieve financiering nog niet volwassen. AFM-bestuursvoorzitter Laura van Geest benadrukt daarbij in het AD dat niet-bancair krediet vaak "spuugduur" is. "Gemiddeld is de rente voor kortlopend krediet 126 procent op jaarbasis, met uitschieters tot 400 procent." Bijkomend nadeel is dat kosten en voorwaarden van kredieten bij alternatieve aanbieders niet altijd even goed zichtbaar zijn. Kleine lettertjes in offertes en overeenkomsten lijken volgens de AFM niet ongebruikelijk. "De consument is redelijk beschermd", zegt Van Geest in de krant. "Het mkb niet, terwijl dat grotendeels bestaat uit	AFM.nl

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	microbedrijven, zzp'ers en eenmanszaken die veel op de consument lijken. Ze hebben vaak geen financiële kennis om de diverse producten te beoordelen. Ze hebben geen geld voor goed advies en ze zijn vaak persoonlijk aansprakelijk voor de lening."	
Toeslagen	Bij ouders die niet onder Catshuisregeling vallen, worden schulden vanaf 1 mei 2021 weer geïnd Als in de lichte toets geen aanwijzingen zijn gevonden op basis waarvan een ouder in aanmerking komt voor de Catshuisregeling van € 30.000 vervalt het moratorium per 1 mei 2021. Dit betekent dat schulden vanaf die datum weer kunnen worden geïnd. Dat antwoordt staatssecretaris van Huffelen van Financiën op Kamervragen van het lid Leijten (SP) bij de toezending van de zesde voortgangsrapportage kinderopvangtoeslag aan de Tweede Kamer. Het moratorium loopt dan af om te voorkomen dat de private schulden van deze ouders oplopen. Als het moratorium wel door zou lopen en daarna in de integrale beoordeling blijkt dat een ouder geen recht heeft op compensatie, zouden de schulden van deze ouder in de tussentijd groter zijn geworden. Dit komt omdat het moratorium het uitwinnen van beslag voorkomt, maar niet kan voorkomen dat schulden (bv. een niet betaalde verzekering) ondertussen oplopen. Als bij de integrale beoordeling blijkt dat een ouder wel in aanmerking komt voor compensatie gaat het moratorium weer in voor de looptijd van één jaar. Deze ouders komen dan ook in aanmerking voor de schuldenaanpak. De invordering van publieke schulden blijft wel gepauzeerd totdat definitief duidelijk is of mensen wel of geen recht hebben op compensatie. Voor alle ouders die € 30.000 ontvangen blijft het moratorium gelden na 1 mei 2021, tot een jaar na de ontvangst van de € 30.000.	Antwoord Kamervragen
Awb 7:4	Gemachtigde bij herhaling onbereikbaar: hoorplicht niet geschonden Gemachtigde A maakte namens X bezwaar tegen een naheffingsaanslag parkeerbelasting en verzocht om telefonisch te worden gehoord. Bij brief van 29 maart 2019 gericht aan het postadres van A nodigde de gemeente hem uit voor een telefonische hoorzitting op 18 april 2019 om 10.00 uur. X noch A was op dit tijdstip telefonisch bereikbaar. De gemeente liet een bericht achter dat om 14:00 uur nogmaals telefonisch contact zou worden opgenomen, maar op dat tijdstip was weer niemand bereikbaar. De gemeente liet opnieuw een bericht achter. Toen A geen contact opnam, deed de gemeente uitspraak zonder A of X te horen en handhaafde de naheffingsaanslag. A ging namens X in beroep en stelde dat hij de uitnodiging voor de telefonische hoorzitting niet had ontvangen. Hof Arnhem-Leeuwarden vond dit volstrekt ongeloofwaardig. De uitspraak op bezwaar, die op dezelfde wijze was verzonden als de uitnodiging van de hoorzitting, en andere poststukken zoals de stukken in eerste aanleg en in hoger beroep, hadden A wel bereikt. Het Hof geloofde daarom niet dat er met regelmaat problemen waren bij de postbezorging aan het adres van A. Het Hof nam daarbij in aanmerking dat A ook in andere procedures vaak stelde dat de hoorplicht was geschonden, waarbij hij zich op het standpunt stelde dat de	ECLI:NL:GHARL:2021:2962

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	uitnodiging voor een hoor-gesprek of andere poststukken hem niet hadden bereikt, of waarin het uitnodigen voor een hoorgesprek werd bemoeilijkt omdat A zowel via e-mail als telefonisch onbereikbaar was. Van een professionele gemachtigde mocht volgens het Hof worden verwacht dat hij zorgde dat hij telefonisch bereikbaar was, zeker wanneer deze stelde dat poststukken hem regelmatig niet bereikten. De hoorplicht was volgens het Hof niet geschonden. Het Hof handhaafde de naheffingsaanslag. <i>Hof Arnhem/Leeuwarden 30 maart 2021 20/00427</i>	
Toeslagen	Brief aan de Eerste Kamer over de budgettaire aspecten van het kwijschelden van de publieke schulden Staatssecretaris Van Huffelen stuurt de Eerste Kamer een brief over de budgettaire aspecten van het kwijschelden van de publieke schulden.	Kamerbrief
Corona	Topvrouw AFM pleit voor meer maatwerk bij Belastingdienst <i>De Belastingdienst moet voor een goed herstel uit de coronacrisis maatwerk tonen richting bedrijven. Daarvoor pleit topvrouw Laura van Geest van de Autoriteit Financiële Markten (AFM). Het simpelweg verder uitstellen van belastingverplichtingen is volgens haar niet de oplossing om ondernemingen met coronaschulden straks weer op de been te helpen.</i> De Belastingdienst zou er ook goed aan doen bij sommige bedrijven bepaalde schuld kwijt te schelden, of snel heldere afspraken te maken over herstructureringen. Dat zei Van Geest bij de presentatie van het jaarverslag van de toezichthouder. Volgens de AFM zou het de Belastingdienst sieren als deze een soort 'afdeling bijzonder beheer' opstuigt om bedrijven straks snel duidelijkheid te kunnen bieden en zo op weg te helpen. De bestuursvoorzitter van de AFM benadrukt dat iedereen er bij gebaat is als schuldenproblemen bij bedrijven snel afgewikkeld worden. Dat zou ook het beste zijn voor de economie als geheel. "Als er een les is die we kunnen trekken uit de vorige crisis, dan is dat het wel", aldus Van Geest. Anders zouden schulden lang boven een bedrijf blijven hangen en verlamdend kunnen werken.	Taxlive.nl

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	Ze wijst er op dat de fiscus bij een faillissement van een bedrijf nu soms ook genoeg moet nemen met een verlies, ondanks dat de Belastingdienst met zijn vorderingen altijd vooraan staat in de lijst met schuldeisers. Maar meer maatwerk kan volgens haar ook betekenen dat snel de conclusie moet worden getrokken dat een bedrijf niet meer levensvatbaar is. Onlangs hamerde president Klaas Knot van De Nederlandsche Bank (DNB) er al op dat voorkomen moet worden dat na de crisis bedrijven alsnog omvallen die in de kern gezond zijn gebleven. Schuldeisers doen er in die gevallen volgens hem goed aan om bij een dreigend faillissement om de tafel te gaan met de fiscus. Minister van Financiën Wopke Hoekstra leek eerder nog niet echt warm te lopen van het kwijtschelden van belastingschulden. Hij sloot in februari niet uit dat dit straks in individuele gevallen zal gebeuren. Maar "er zitten wel een heleboel stappen voor. We hebben nu juist die hele massale steunpakketten", zo benadrukte hij. Bedrijven hoeven momenteel ook pas veel later aan hun belastingverplichtingen te voldoen, en hebben vervolgens nog een aantal jaar om ze af te betalen.	
Iw 25	Vijlbrief komt met oplossing voor minderjarigen die woning ouders erven Staatssecretaris Vijlbrief heeft antwoord gegeven op Kamervragen over een bericht over de tragische situatie waarin een nog niet volwassen kind zijn ouders verliest, de woning erft en vanwege de fiscale verplichtingen die hieruit voortvloeien zou worden gedwongen om de geërfde ouderlijke woning waarin hij woont te verkopen. Kinderen hebben in situaties als deze niet zonder meer recht op langdurig uitstel van betaling. Bovendien zou ingeval van langdurig uitstel van betaling over deze periode invorderingsrente worden berekend, wat uiteindelijk kan leiden tot een aanzienlijke verhoging van de schuld. De staatssecretaris vindt dit ongewenst. Hij vindt het belangrijk dat de wet in deze gevallen nadrukkelijk rekening houdt met de tragische situatie waarin kinderen dan verkeren. De bewindsman zal een wijziging van wet- en regelgeving voorbereiden zodat een algemene oplossing kan worden geboden voor deze en andere vergelijkbare schrijnende situaties. De algemene oplossing ziet op het bieden van langdurig uitstel van betaling zonder het in rekening brengen van invorderingsrente. De vergelijkbare schrijnende situaties worden op dit moment geïnventariseerd en de oplossing zal worden opgenomen in de Fiscale verzamelwet 2023. Vooruitlopend op wetgeving zal de staatssecretaris op korte termijn een beleidsbesluit publiceren waarin voor deze situatie een oplossing wordt opgenomen. <i>Min. v. Fin. 14 april 2021 2021-0000066595</i>	Antwoord Kamervragen
	Bestuursrechter onbevoegd ondanks geldgebrek voor dure civiele procedure X ging op 5 januari 2018 in beroep bij de afdeling bestuursrecht van Rechtbank Noord-Holland omdat de inspecteur geen uitvoering had gegeven aan uitspraken van de Rechtbank en het Hof. De Rechtbank verklaarde op 14 februari 2018 de beroepen (kennelijk) niet-ontvankelijk. X ging in verzet. De Rechtbank verklaarde het verzet gegrond, maar verklaarde zich onbevoegd omdat zij uit de gedingstukken en de verklaring van X afleidde dat het X	ECLI:NL:GHAMS:2021:968

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	erom te doen was dat de inspecteur de uitkomst van onherroepelijk geworden rechtelijke uitspraken systeemtechnisch verwerkte, zodat de daaraan ten grondslag liggende aanslagen en beschikkingen financieel konden worden afgewikkeld. Wat X van de inspecteur verlangde, was volgens de Rechtbank niet aan te merken als een besluit in de zin van de Awb zodat daartegen geen beroep bij de bestuursrechter openstond. X ging in hoger beroep bij de afdeling bestuursrecht van Hof Amsterdam. Op de zitting bij het Hof gaf X aan dat hij geen geld had voor een rechtsgang bij de burgerlijke rechter. Het Hof besliste dat de Rechtbank terecht had beslist dat zij onbevoegd was om op het beroep van X te beslissen. Het Hof verklaarde het hoger beroep van X ongegrond. <i>Hof Amsterdam 9 februari 2021 18/00406</i>	
Insolventie	Aantal faillissementen in maart met 35 procent gestegen De rechtbanken hebben in maart 235 faillissementen uitgesproken. Dit zijn er 62 meer dan in februari, een stijging van ruim 35 procent. Vorige maand gingen 177 rechtspersonen (bedrijven en organisaties) en 58 natuurlijke personen failliet. Dit blijkt uit cijfers van de Raad voor de Rechtspraak. Voorbode van de voorspelde faillissementsgolf? In de grafiek waarop de Raad voor Rechtspraak het aantal uitgesproken faillissementen weergeeft, is begin deze maand een plotselinge knik verschenen. Vanaf april 2020 toen er 426 faillissementen werden genoteerd, vertoont de lijn een dalende trend. In februari dit jaar werd met 173 faillissementen de bodem bereikt. Een maand later schiet de curve omhoog. Is in maart 2021 de al zo vaak voorspelde golf aan faillissementen begonnen? CBS: faillissementen stijgen in maart met 26 procent Ook het CBS ziet een stijging in de kolommen verschijnen. Omdat het CBS andere rekenmodellen hanteert wijken de cijfers af van die van de Raad voor de Rechtspraak. Gecorrigeerd voor zittingsdagen komen de statistici uit Den Haag tot een stijging van 26 procent: In februari 2021 werden 114 bedrijven failliet verklaard, in maart 144. Ondanks de stijging ligt het aantal faillissementen nog steeds op een erg laag niveau. Meeste faillissementen in vervoer en opslag Het aantal uitgesproken faillissementen piekte met 816 in mei 2013. Daarna nam het aantal faillissementen tot en met augustus 2017 af. Vervolgens bleef de trend tot medio 2020 redelijk vlak. Sindsdien is het aantal faillissementen afgenomen. Van alle bedrijfstakken had de handel in maart het grootste aantal faillissementen, namelijk 31. Dat zijn er 11 meer dan in februari. De handel behoort tot de bedrijfstakken met de meeste bedrijven. Relatief gezien werden er in maart de meeste faillissementen uitgesproken in de sector vervoer en opslag.	Faillissementsdossier.nl
Schuldenproblematiek	Sneller uit de schulden dankzij convenant T-Mobile en NVVK Voor klanten van T-Mobile met forse betalingsachterstanden komt er voortaan aanzienlijk sneller een schuldregeling. T-Mobile en de NVVK sloten een convenant waar mensen met	NVVK.nl

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	schulden, schuldeisers én schuldhulpverleners baat bij hebben. Mensen met problematische schulden hebben vaak grote betalingsachterstanden bij meerdere schuldeisers. Schuldhulpverleners zijn daardoor lang bezig om de schulden af te handelen. Dankzij het convenant worden de schulden sneller en soepeler opgelost. Zo zal T-Mobile de openstaande vorderingen meteen bevriezen en de incassoactiviteiten staken zodra de schuldhulpverlener laat weten dat een (voormalige) T-Mobile-klant schuldhulpverlening ontvangt. Bovendien zal T-Mobile altijd akkoord gaan met een minnelijk voorstel van een NVVK-schuldhulpverlener. Voordelen Het NVVK-convenant heeft voor iedereen voordelen. Als schuldeiser heeft T-Mobile snel duidelijkheid. Voor de schuldenaar betekent het dat hij eerder schuldrust krijgt en zich sneller kan richten op herstel. Hulpverleners zijn minder tijd kwijt aan communicatie met de schuldeiser en kunnen meer tijd steken in gedragsverandering bij hun cliënten, zodat die financieel gezond blijven. “Een toenemend aantal mensen heeft stapels onbetaalde rekeningen liggen”, weet Philip Boland, manager Debt Collection Agency bij T-Mobile. “Telefoon- en internetschulden kunnen daar onderdeel van zijn.” Eind 2020 had T-Mobile 6,8 miljoen mobiele klanten en 682 duizend klanten voor vast internet. Regelmatig krijgt de netwerkprovider te maken met klanten die moeite hebben om hun rekening te betalen. “Wij vinden het belangrijk dat we er dankzij het convenant aan bijdragen dat zij weer uit de schulden komen.”	
Schuldenproblematiek	Hoe verbeteren we aansluiting minnelijke schuldhulp op Wsnp? Een hindernisbaan zonder finish, zo omschreef de Nationale ombudsman vorig jaar de route van Msnp naar Wsnp. Waar komt dat door? Ontbreekt het schuldhulpverleners aan lef? Is het gebrek aan kennis? Zijn de procedures te uitgebreid en dus te duur? De grote vraag is waar het probleem precies zit. Schuldhulpverleners wijzen nogal eens naar de rechter als oorzaak voor de problematische aansluiting tussen ‘minnelijk’ en ‘wettelijk’. De drempels zouden te hoog zijn, de cultuur te formeel, de verhoudingen te afstandelijk. Vorig najaar hadden we over dit onderwerp daarom een gesprek met alle belanghebbenden Opnieuw in gesprek Onlangs hadden we als NVVK opnieuw een gesprek hierover met rechters van RECOFA, de G4-gemeenten, bureau Wsnp en vertegenwoordigers van de Wsnp-bewindvoerders verenigd in de BBW. We probeerden wat dieper af te steken door via casussen na te gaan hoe de toegang tot de Wsnp verbeterd zou kunnen worden. Hamvraag was hoe schuldhulpverleners en rechters omgaan met de ‘met redenen omklede verklaring dat er geen reële mogelijkheden zijn om tot een buitengerechtelijke schuldregeling te komen’ (artikel 285 Faillissementswet). Als rechters zeggen: ‘zet maar een dwangakkoord in’ terwijl er tientallen schuldeisers zijn, dan is de kans dat er een	NVVK.nl

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	schuldeiser nog niet in beeld is, levensgroot. Daar kan een Wsnp-aanvraag vervolgens op stuklopen. Rechters moeten dus begrijpen dat zo'n aanpak niet uitvoerbaar is. Als schuldhulpverleners een dossier aanleveren waarin rechters fouten ontdekken, dan moeten schuldhulpverleners begrijpen dat zo'n dossier leidt tot 'niet-ontvankelijkheid'. Twee werelden In beide situaties is de schuldenaar degene die met lege handen achterblijft. Maar we vinden dat hulpvragers er niet de dupe van moeten worden dat schuldhulpverleners en rechters in twee werelden leven. We zijn daarom juist op zoek naar bredere mogelijkheden om, na een snelle triage door de gemeente, de doorgeleiding naar de Wsnp met succes in te zetten en af te ronden. De wetgever heeft een voorstel gedaan om de Wsnp toegankelijker te maken. De NVVK heeft hier overwegend positief op gereageerd. De politiek deed daar nog een stapje bovenop door de motie Van Beukering-Huijbregts aan te nemen die oproept tot onderzoek om het minnelijke en wettelijke traject samen te voegen. Meer snelheid halen Het is nu ook aan de uitvoering om de handschoen op te pakken, vinden wij. Vandaar onze gesprekken met de rechterlijke macht, en het is ook de reden dat de NVVK startte met een nieuw project: 'Minder regeldruk, klant voorop'. Daarin onderzoeken we waar meer snelheid te behalen is: We onderzoeken samen met bureau Wsnp de behoeften en mogelijkheden die er zijn om schuldhulpverleners inhoudelijk te ondersteunen als ze actief zijn op het snijvlak van Msnp en Wsnp We organiseren een pilot 'Niemand alleen naar zitting', waarin we onderzoeken wat het effect is als een hulpvrager begeleid wordt door een schuldhulpverlener bij de Wsnp-zitting We brengen het traject 'van minnelijk naar wettelijk' met klantreizen in beeld, om knelpunten maar vooral ook mogelijkheden in kaart te brengen. Bij het project zijn ook ministeries en partners uit de branche betrokken.	
Iw 19	Belastingdienst waarschuwt voor fouten met loonbeslag <i>Wanneer een werkgever of uitkeringsinstantie in 2020 én 2021 loon of uitkering heeft ingehouden voor de Belastingdienst berekent de Belastingdienst sinds 1 januari 2021 de beslagvrije voet van beslag op loon of uitkering opnieuw. De nieuwe berekening geldt alleen voor beslagen die dan al 12 maanden lopen.</i> Om technische redenen heeft de Belastingdienst de nieuwe berekening nog niet kunnen maken. Het is daarom mogelijk dat er te veel, of juist te weinig loon of uitkering is ingehouden in de maanden januari, februari of maart 2021. Vanaf april 2021 stopt de Belastingdienst beslagen op loon en uitkering waarvan de beslagvrije voet niet op tijd opnieuw	Belastingdienst.nl

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	berekend is. Ook als de belastingschuld nog niet is afbetaald. De Belastingdienst stuurt een brief naar werknemers en werkgevers of de uitkeringsinstantie met verdere uitleg.	
LvDB 8 (oud)	Arubaanse zaak. Invordering aanslag winstbelasting. Heeft verlening uitstel van betaling naar het tot juni 2014 geldende recht stuitende werking? De tekst van het tweede lid van het in deze zaak toepasselijke art. 13 (oud) Landsverordening invordering directe belastingen (LvIDB) geeft geen grond om aan te nemen dat ook aan andere handelingen dan de daarin genoemde stuitende werking kan worden toegekend. Ook uit een oogpunt van rechtszekerheid moet worden aangenomen dat deze opsomming een limitatief karakter heeft (vgl. voor het Nederlandse recht met betrekking tot bestuursrechtelijke geldschulden art. 4:105 en 4:106 Awb en HR 3 april 2015, RvdW 2015/475). Verlening van uitstel van betaling wordt in art. 13 lid 2 LvIDB niet als stuitingsgrond genoemd en stuit de verjaring van het invorderingsrecht van de aanslag derhalve niet. De aanslag 2003 is opgelegd op 30 maart 2007. Volgens artikel 13 lid 1 LvIDB (oud) verjaren aanslagen door verloop van vijf jaren vanaf de aanvang van het jaar waarin de belasting invorderbaar werd. De verjaringstermijn voor de aanslag 2003 is dus aangevangen op 1 januari 2007 en geëindigd op 1 januari 2012. Nu, gezien het oordeel van de Hoge Raad, de verjaring niet is gestuit door het verleende uitstel van betaling, dient nog te worden bezien of in het tijdvak van 1 januari 2007 tot 1 januari 2012 stuiting anderszins heeft plaatsgevonden. Het uitstel van betaling zoals door Aruba Bank is gevraagd - te weten: in aansluiting op het maken van bezwaar tegen de aanslag en totdat op dat bezwaar is beslist - behelst niet een erkenning, door woorden of door daden, van het bestaan van de belastingschuld. Het boekenonderzoek als zodanig heeft evenmin stuitende werking en van een invorderingsmaatregel is in de relevante periode geen sprake geweest. Daarom moet worden geconcludeerd dat de aanslag 2003 is verjaard. In deze situatie wordt de invordering feitelijk geschorst als gevolg van aan de belastingschuldige toe te rekenen handelingen. Dit gegeven is voor de wetgever aanleiding geweest om de regeling (per 1 juni 2014) zo te wijzigen dat, ingeval van betalingsuitstel, de verjaringstermijn wordt verlengd met de tijd gedurende welke na aanvang van die termijn de belastingschuldige uitstel van betaling heeft. Die regeling geldt niet voor deze zaak, en er kan ook niet op worden geanticipeerd, maar zover een dergelijke situatie zich voordoet weegt dat wel - zwaar - mee bij de beoordeling of het beroep op verjaring naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid al dan niet onaanvaardbaar is. <i>Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba 13-04-2021, AUA2016H00078</i>	ECLI:NL:OGHACMB:2021:98
Kw 2	Per abuis verlaagde aanmaningskosten doen belang bij procedure vervallen Hof Den Haag verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk omdat het belang bij de procedure is vervallen door de per abuis verlaagde aanmaningskosten. De Hoge Raad verklaart het beroep in cassatie niet-ontvankelijk omdat het duidelijk niet kan slagen (art. 80a lid 1 Wet RO).	ECLI:NL:HR:2021:545

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	De ontvanger heeft wegens het onbetaald blijven van een naheffingsaanslag in de motorrijtuigenbelasting aan belanghebbende € 7 aan aanmaningskosten in rekening gebracht. De rechtbank verklaart het beroep ongegrond. X komt in hoger beroep. De ontvanger verschijnt wel op de zitting, van de kant van X verschijnt er niemand. Hof Den Haag (V-N 2019/24.1.7) besluit niet aan het uitstelverzoek van X tegemoet te komen en laat de zitting doorgaan. Het geheel van door X gedane uitlatingen vestigt namelijk de indruk dat zij niet voornemens is op welke zitting dan ook te verschijnen. Van belang is ook dat de ontvanger op de zitting verklaarde alles in het werk te hebben gesteld X in deze en andere soortgelijke zaken te horen en dat niet voor elkaar heeft gekregen. In deze zaak heeft de ontvanger gesteld dat de door X betwiste aanmaningskosten van € 7 blijkens de invorderingssystemen op 5 maart 2018 (abusievelijk) zijn verlaagd met € 7. Het hof heeft geen reden te twijfelen aan deze door de ontvanger verstrekte informatie. Dat betekent dat vanaf 5 maart 2018 het belang aan deze zaak is komen te ontvallen. Het hoger beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard. De Hoge Raad verklaart het beroep in cassatie niet-ontvankelijk omdat het duidelijk niet kan slagen (art. 80a lid 1 Wet RO). <i>Hoge Raad 09-04-2021, 19/01921</i>	
Kwijtschelding	Ombudsman wil ruimere toepassing geautomatiseerde kwijtscheldingstoets De Nationale Ombudsman dringt aan op een oplossing om de geautomatiseerde kwijtscheldingstoets die door lokale overheden wordt gebruikt bij meer mensen toe te kunnen passen. Hiermee kan volgens hem worden voorkomen dat mensen verder in financiële problemen komen. De kwijtscheldingstoets vindt plaats via een geautomatiseerd proces waarbij verschillende gegevens van een burger met elkaar worden vergeleken. Dat gebeurt bij het Inlichtingenbureau. Met de geautomatiseerde kwijtscheldingstoets kunnen lokale overheden, zoals gemeenten en waterschappen, ervoor zorgen dat die burgers toch kwijtschelding krijgen. De Landelijke Vereniging voor Lokale Belastingen (LVLB) signaleerde een dilemma met betrekking tot het gebruik van de geautomatiseerde toets. Enerzijds willen de overheden toepassing ervan uitbreiden, om meer financieel kwetsbare burgers te helpen. Anderzijds zijn zij terughoudend met het gebruik ervan omdat zij eraan twijfelen of deze werkwijze wel in alle gevallen voldoet aan de voorwaarden van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). De Ombudsman heeft de minister van Binnenlandse Zaken gevraagd om zich in te spannen voor het oplossen van dit probleem, eventueel door het creëren van een wettelijke basis voor de geautomatiseerde kwijtscheldingstoets.	Nat. Ombudsman 15 april 2021
Fw 287a	Afwijzing dwangakkoord Ondanks (maximale) inspanning van verzoekster zo veel mogelijk inkomsten te vergaren en te sparen voor haar schuldeisers wordt het dwangverzoek afgewezen. Uit de overgelegde schuldenlijst blijken relatief veel schulden die ouder zijn dan vijf jaar (de gehele preferente schuldenlast en 21 van de 23 concurrente schulden) en aldus aan verjaring onderhevig kunnen zijn. Ter zitting is verklaard dat niet is	ECLI:NL:RBDHA:2021:3747

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	onderzocht of de betreffende schuldeisers de verjaring van hun vorderingen hebben gestuit. Het is dus niet uit te sluiten dat een aantal van de schulden reeds niet meer afdwingbaar is. De hoogte van de schuldenlast staat hierdoor niet vast, zodat de rechtbank er niet van kan uitgaan dat de aangeboden schuldregeling het maximaal haalbare is, dan wel dat de schuldeisers in een minnelijk schuldregelings-traject een hogere uitkering tegemoet kunnen zien dan in een wettelijke schuldsaneringsregeling. <i>Rechtbank Den Haag 15-04-2021, C/09/605321 / FT RK 21/5</i>	
	Fraudeaanpak en belastingmoraal op losse schroeven <i>In het kort</i> • Fraudeaanpak stukt door vrees bij de Belastingdienst voor beschuldigingen van racisme. • Medewerkers beschuldigd van discriminatie en 'knevelarij'. • Bonden pleiten voor snelle uitvoering van aanbevelingen commissie Uitvoeringsorganisaties. De Belastingdienst bevindt zich op een hellend vlak door repercussies van het kinderopvangtoeslagdrama. 'Steeds meer goed functionerende onderdelen van de dienst staan onder druk', zeggen de vier vakbonden die bij de dienst actief zijn in een gezamenlijk brandbrief aan het FD. 'Dit zal invloed hebben op de toekomstige belastingopbrengsten', verwachten ze. De belastingmoraal komt in het gedrang, handhaving staat onder druk en bij de werving van nieuw personeel speelt een slecht imago op. Mogelijke fraudezaken worden niet meer uitgezocht omdat de teams die daarmee belast waren zijn opgeheven in de nasleep van de toeslagaffaire, of omdat medewerkers bang zijn dat ze van racisme worden beschuldigd, schrijven de bonden AC/NCF, FNV Overheid, CNV Overheid en CMHF. Samen vertegenwoordigen zij ongeveer een derde van de medewerkers.	FD 2021-04-16
Overheid-burger	Vertrouwen overheden en burgers moet verbeterd Overheden moeten tijdens en buiten crisissituaties voorspelbaar en consistent optreden. De wetgever moet meer oog hebben voor de uitvoering van wet- en regelgeving. Dat moet hij ook hebben voor het vermogen van burgers om wettelijke regels ook echt te kunnen naleven. De vertrouwensrelatie tussen overheden en burgers moet worden hersteld. Aanspreekbaar Een responsieve overheid is daarbij van groot belang. 'Dat wil zeggen een overheid die een open houding heeft, deskundig is en aanspreekbaar; ook, en juist, op de fouten die zij maakt.' Dat stelt de Raad van State in zijn algemene beschouwing in zijn donderdag gepresenteerde jaarverslag.	Binnenlandsbestuur.nl

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	En hoe belangrijk openbaarheid ook is, voorkomen moet worden dat ambtenaren als kop van jut eindigen. Toeslagenaffaire 'Wederzijds vertrouwen tussen overheden en burgers is cruciaal voor het goed functioneren van onze democratische rechtsstaat', aldus de Raad van State. Overheden moeten zich verantwoorden voor de gemaakte keuzes en daarover aanspreekbaar zijn. 'Deze openheid is een belangrijke voorwaarde om de vertrouwensrelatie met burgers op peil te houden.' De wetgever moet meer oog hebben voor de uitvoering van wet- en regelgeving. 'Goede wetgeving moet voldoen aan de eisen van rechtszekerheid en rechtsgelijkheid, maar moet ook uitvoerbaar en handhaafbaar zijn.' Daarnaast moet er voldoende oog zijn voor het perspectief van de burger en 'hun vermogen om de wettelijke regels daadwerkelijk te kunnen naleven'. Daaraan heeft het bij de toeslagenaffaire kinderopvang ontbroken. 'Het ontbreken van die aandacht vloeit voort uit te weinig interesse en kennis en te weinig onderling vertrouwen tussen Tweede Kamer, departementen en uitvoeringsorganisaties.' Fraudeur Het is belangrijk dat overheden goed in de gaten houden wat wel en niet rechtvaardig uitpakt. 'Dit vraagt een goede antenne voor wat leeft onder de oppervlakte van de samenleving.' Als gevolgen van beleid voor bepaalde groepen mensen te ongelijk uitpakken, wordt het vertrouwen aangetast. 'Dat vertrouwen zakt nog verder weg, als zij zich door niemand beschermd voelen, maar juist ervaren dat zij met wantrouwen worden bejegend, bijvoorbeeld als zij door het maken van een enkele fout worden gebrandmerkt als fraudeur.' Betere wetgeving nodig De wetgever, en vooral de regering, moet serieuzer werk maken van wetgeving en er moet minder worden geregeld in gedetailleerde maatschappelijke en politieke akkoorden, vindt de Raad van State. 'Er moet meer ruimte worden gecreëerd voor de intrinsieke waarde van de wet: wat is de feitelijke opgave, is wetgeving daarvoor het juiste middel, is de probleemanalyse adequaat, is het burgerperspectief in beeld gebracht en is de uitvoering in de analyse betrokken?' Tegenmacht Tegenmacht is daarbij van belang. Er moet voldoende ruimte zijn om vanuit ambtelijke deskundigheid serieuze tegenspraak te bieden. Toch waarschuwt de Raad van State. Het demissionaire kabinet heeft een einde gemaakt aan de Rutte-doctrine. Bij elk kabinetsbesluit worden vanaf 1 juli onderliggende stukken van ambtenaren, waarop het besluit is gebaseerd, actief openbaar gemaakt. Hoe belangrijk openbaarheid ook is, moeten ambtenaren uit angst voor represailles niet terughoudend worden om tegenspraak te bieden of beleidsopvattingen op papier te zetten. 'Bij vermeend falen wordt dan snel gevraagd welke overheidsfunctionarissen tekort zijn geschoten en of dat geen personele consequenties moet hebben. Dat treft bewindspersonen en steeds vaker ook ambtenaren. In de kinderopvangtoeslagenkwestie kwam dit nadrukkelijk naar voren', stelt de Raad van State.	

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	Grenzen aanspreekbaarheid 'Het roept de vraag op wat de grenzen zijn aan aanspreekbaarheid. Verantwoordelijkheid is belangrijk, maar kan er ook toe leiden dat personen terughoudend worden hun standpunten in het werkproces kenbaar te maken en kan de kwaliteit van besluitvorming aantasten. Het is de kunst de pijler van openheid zodanig te versterken, dat dit niet onbedoeld leidt tot slijtage van de pijler van deskundigheid.' De nieuwe werkwijze die per 1 juli moet ingaan, moet verder worden doordacht en uitgewerkt, vindt de Raad van State.	
Iw 34 Iw 35 Waadi	Inlening of contracting: that's the question Het juridisch duiden van een tussen partijen gesloten overeenkomst is van belang voor de bepaling welke gevolgen aan een dergelijke duiding zijn verbonden. Zo is het onderscheid of sprake is van inlening of contracting onder meer van belang voor de vraag of de inleners- of ketenaansprakelijkheid¹ van toepassing is, welke arbeidsrechtelijke gevolgen dat kan hebben voor de werknemers van de desbetreffende uitlener of onderaannemer² en voor toepassing van de Waadi³. In deze bijdrage behandel ik de verschillen op de hiervoor aangeduide gebieden tussen inlening en contracting. Voor de goede orde: onder contracting wordt verstaan het uitbesteden van werkzaamheden aan een andere partij die de werkzaamheden veelal met eigen werknemers uitvoert. In de discussie wordt bij toepasselijkheid van een eventuele CAO en voor de Waadi veelal gesproken onder contracting. Onder het algemene begrip contracting wordt verstaan aanneming van werk en de overeenkomst van opdracht. Daarentegen wordt bij de fiscale aansprakelijkheidsbepalingen gesproken over aanneming van werk.	FP 2021-0028
Awb 6:5	Vertaling van Engels, Duits of Frans bezwaar volgens A-G niet noodzakelijk Gemachtigde BV Y bracht als vertegenwoordiger van BV X zonnepanelen met als land van oorsprong Taiwan in het vrije verkeer. De inspecteur reikte een UTB uit aan BV X omdat de zonnepanelen volgens hem van Chinese oorsprong waren. BV Y en de inspecteur voerden hierover diverse gesprekken in het Duits. Toen de inspecteur een bezwaarschrift tegen de UTB in de Duitse taal ontving, gaf hij BV X tot driemaal toe de gelegenheid om een Nederlandse vertaling te verstrekken. BV X deed dat niet, waarop de inspecteur het bezwaar niet ontvankelijk verklaarde. BV X ging in beroep, maar Hof Amsterdam stelde haar in het ongelijk. Het was aan de inspecteur om te beoordelen of een vertaling voor een goede behandeling van het bezwaar nodig was, mede gelet op zijn eigen kennis, of gebrek aan kennis, van de betreffende taal. In dit geval had de inspecteur een vertaling noodzakelijk gevonden. Het Hof besliste ten overvloede op het materiële geschilpunt dat de inspecteur had bewezen dat de zonnepanelen uit China kwamen. Advocaat-Generaal (A-G) [] heeft op het beroep in cassatie van BV X een conclusie genomen. Volgens de A-G was het overleggen van een vertaling van een bezwaarschrift in het algemeen niet noodzakelijk als het bezwaarschrift was gesteld in de Engelse, Duitse of Franse taal. Deze talen konden worden gezien als gangbare talen in Nederland. Ook in het licht van de eerdere contacten in het Duits en de kennis van die taal die kennelijk aanwezig was op het kantoor van de inspecteur, leek de A-G een vertaling van het bezwaarschrift	ECLI:NL:PHR:2021:291

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	hier niet te mogen worden vereist. De klacht kon volgens de A-G echter niet tot cassatie leiden. De A-G gaf de Hoge Raad in overweging de zaak zelf af te doen en de zaak te beslissen door de door het Hof als ten overvloede gegeven inhoudelijke <i>beoordeling tot de zijne te maken</i>. <i>Conclusie A-G 25 maart 2021 20/02073</i>	
Iw 49	Bezwaar ontvankelijk door verklaring buurvrouw over falende postbezorging De ontvanger stelde X aansprakelijk voor door BV Y onbetaald gelaten belastingaanslagen van € 220.537. De beschikking aansprakelijkstelling met dagtekening 14 december 2017 was aangetekend naar het adres van X aan de a-sstraat nummer 14 gestuurd. Op 3 januari 2018 was de beschikking, als niet afgehaald, vanaf het postagentschap aan de ontvanger teruggestuurd. Op 7 februari 2018 liet de deurwaarder de beschikking aansprakelijkstelling en een akte van betekening in de brievenbus op nummer 14 achter. X maakte hiertegen bezwaar maar de ontvanger verklaarde dat wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijk. X ging daartegen in beroep en verstreekte daarbij een verklaring van een buurvrouw op nummer 10 waaruit bleek dat zij verschillende keren post van nummer 10 in haar brievenbus had aangetroffen. Hof Arnhem-Leeuwarden besliste dat de aard van de aansprakelijkstelling met zich bracht dat hoge eisen moesten worden gesteld aan de bekendmaking van de beschikking. Fouten bij de bezorging moesten voor de rekening van de ontvanger komen. Het Hof geloofde X dat de huisnummering ter plekke verwarrend was en twijfelde niet aan de verklaring van de buurvrouw over de falende postbezorging. Het Hof besliste dat de stukken X niet hadden bereikt en dat zich een of meer fouten hadden voorgedaan bij de bezorging van de beschikking aansprakelijkstelling. De bekendmaking had niet op de juiste wijze plaatsgevonden. Het Hof besliste dat het bezwaarschrift op 19 maart 2018 tijdig was ingediend, en X daarom ontvankelijk was in zijn bezwaar. <i>Hof Arnhem/Leeuwarden 6 april 2021 20/00079</i>	ECLI:NL:GHARL:2021:3276
Awb 6:6 Awb 2:15	Fiscus moest herstelkans bieden voor bezwaar per e-mail De gemachtigde van X maakte op 28 juli 2017 per e-mail bezwaar tegen een naheffingsaanslag BPM en liet in die e-mail weten dat het bezwaarschrift per post werd nagezonden. Nadat hij een aanmaning en een dwangbevel had ontvangen, liet X de inspecteur weten dat al bezwaar was gemaakt en stuurde een kopie daarvan mee. De inspecteur ontving dit bezwaarschrift op 21 november 2017, maar verklaarde het niet-ontvankelijk wegens termijnoverschrijding. X ging in beroep. Rechtbank Noord-Nederland was het met de inspecteur eens dat X niet aannemelijk had gemaakt dat tijdig een bezwaarschrift was ingediend. X ging in hoger beroep en herhaalde dat het op 28 juli 2017 gedagtekende bezwaarschrift door zijn gemachtigde aan de inspecteur was verzonden, zowel per e-mail als per (niet-aangetekende) post. Voor die werkwijze had de gemachtigde gekozen, omdat het volgens hem regelmatig gebeurde dat de inspecteur stelde dat een per post verzonden bezwaarschrift door hem niet was ontvangen. Hof Arnhem-Leeuwarden stelde X in het gelijk. Het bezwaarschrift was op of omstreeks 28 juli 2017, en daarmee ruim binnen de bezwaartermijn, per e-mail door de inspecteur ontvangen. Hoewel in het bezwaarschrift was vermeld dat het per post zou worden nagezonden, was niet	ECLI:NL:GHARL:2021:3273

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	gebleken dat het bezwaarschrift tijdig ook per post was binnengekomen. Het Hof was het echter niet met de inspecteur eens dat voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van het bezwaar de datum van ontvangst per e-mail niet van belang was, omdat de gemachtigde een verbod was opgelegd om nog langer per e-mail en/of fax met de Belastingdienst te corresponderen vanwege de grote aantallen berichten die hij verstuurde. De Belastingdienst had externe e-mail en fax niet opengesteld voor het verzenden van formele berichten zoals (pro-forma) bezwaarschriften. De inspecteur had de gemachtigde in de gelegenheid moeten stellen het verzuim te herstellen binnen een daartoe gestelde termijn. Dit volgde niet alleen uit artikel 6:6 Awb, maar was ook overeenkomstig het beleid van de Belastingdienst. De inspecteur kon volgens het Hof niet weigeren een langs elektronische weg ingediend bezwaarschrift in behandeling te nemen, zonder dat hij een termijn voor herstel van dit verzuim had gesteld. Het bezwaar was ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard. Het Hof verklaarde het hoger beroep van X gegrond en wees de zaak terug naar de inspecteur om opnieuw uitspraak te doen. <i>Hof Arnhem/Leeuwarden 6 april 2021 19/00392</i>	
Awb 7:15	Ontvanger veroordeeld tot betaling integrale proceskostenvergoeding in bezwaarfase De ontvanger heeft bevestigd dat bij de aansprakelijkstelling van een inlener artikel 49 Invorderingswet 1990 van belang is. Dat artikel bepaalt dat aansprakelijkstelling niet plaats vindt voor het tijdstip waarop de belastingschuldige in gebreke is met de betaling van zijn belastingschuld. De ontvanger wist dat de naheffingsaanslagen handmatig naar een buitenlands adres verzonden zouden moeten worden. Het waren immers penaaanslagen. Vast staat dat de ontvanger niet beschikt over bewijs voor wat betreft de bekendmaking van de onderliggende naheffingsaanslagen. De ontvanger beschikte niet over een zogenaamde 3Scode voor aangetekende verzending, die er wel had moeten zijn omdat in het briefhoofd van de naheffingsaanslagen staat vermeld: "AANTEKENEN". De ontvanger heeft in dit verband op zitting verder verklaard dat er op het moment van de aansprakelijkstelling geen verzendadministratie was. Hieruit volgt dat het de ontvanger voor het nemen van de beschikking aansprakelijkstelling duidelijk moet zijn geweest dat hij niet over bewijs van verzending van de naheffingsaanslagen beschikte. De rechtbank verwerpt het standpunt van de ontvanger dat de bewijslast voor de ontvanger ten aanzien van bekendmaking van aanslagen pas duidelijk is geworden door jurisprudentie uit februari 2020. De ontvanger heeft als toets of de naheffingsaanslagen zijn bekendgemaakt volstaan met de constatering dat in het briefhoofd van de penaaanslagen vermeld staat 'AANTEKENEN'. Er is geen nader onderzoek ingesteld naar de bekendmaking van de naheffingsaanslagen, ondanks de wetenschap dat die aanslagen in het geheel onbetaald zijn gebleven. Onder die omstandigheden belanghebbende aansprakelijk stellen voor een bedrag van € 307.099 vanwege een niet betaalde belastingschuld van M. acht de rechtbank ernstig onzorgvuldig.	Uitspraak (nog) niet gepubliceerd

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	Van de ontvanger die belanghebbende aansprakelijk wil stellen voor een belastingsschuld van een ander mag immers extra zorgvuldigheid worden gevraagd om er zeker van te zijn dat de aansprakelijkstelling rechtmatig is. Gelet op het voorgaande komt de rechtbank tot de conclusie dat de ontvanger dermate onzorgvuldig heeft gehandeld dat een hogere dan een forfaitaire vergoeding van de kosten in bezwaar gerechtvaardigd is. De rechtbank acht een vergoeding van € 10.000 redelijk. De rechtbank merkt hierbij op dat de kosten gemaakt voorafgaande aan de bezwaarfase op grond van het Besluit niet voor vergoeding in aanmerking komen. Het beroep is gegrond. <i>Rechtbank Zeeland-West-Brabant 01-04-2021, BRE 20/5574</i>	
Brexit	Gerechtelijke procedures en faillissementsprocedures sinds Brexit Met betrekking tot de internationale regels voor (1) de bevoegdheid van een rechter in het VK, (2) de erkenning van een gerechtelijke uitspraak uit het VK in Nederland (en andersom), en (3) de gevolgen van een faillissementsprocedure in de VK voor vermogen in Nederland (en andersom), is veel veranderd met de Brexit. In de rechtspraak en in de doctrine was in de loop van 2020 veel aandacht besteed aan de benodigde maatregelen om te waarborgen dat er een kader zou blijven voor de bevoegdheid van rechters in het VK en het vrije verkeer van uitspraken. Toen bleek dat de EU-UK Trade and Cooperation Agreement van 30 december 2020 helemaal niets regelde op dit punt en er geen enkel woord aan wijdde, was de verbazing groot. Binnen de Europese Unie bepalen verordeningen in welke EU-lidstaat een civiele procedure gevoerd kan worden of een faillissement kan worden uitgesproken, en ook onder welke voorwaarden uitspraken van bevoegde rechters worden erkend in andere EU-lidstaten, behoudens uitzonderlijke gevallen. Het gaat in het bijzonder om de (per 2015 gewijzigde) EEX-Verordening, die buiten Nederland meestal de Brussels Regulation (Recast) wordt genoemd en soms Brussel I bis.² Van belang is ook het (vernieuwde) Verdrag van Lugano (van 30 oktober 2007), dat in het verlengde van deze verordening ligt, en vergelijkbare regels geeft in de relatie van de EU-lidstaten tot Denemarken, Noorwegen, IJsland en Zwitserland (alle EFTA landen, behoudens Liechtenstein).³ Wat faillissementsprocedures betreft gaat het om de (herziene) EU Insolventieverordening van 2015, die van toepassing is in alle EU-lidstaten behoudens Denemarken.⁴ Sinds de Brexit is het VK niet langer een EU-lidstaat en daardoor zijn de Europese verordeningen inzake de bevoegdheid van rechters en de erkenning van uitspraken in andere EU-lidstaten niet langer van toepassing wat Engelse rechters en uitspraken betreft. Er zijn wel enige verdragen die relevant zijn, maar deze bieden maar beperkt soelaas, ofwel doordat ze (nog) niet van kracht zijn in de relatie tot het VK, ofwel doordat ze een beperkte reikwijdte hebben, ofwel doordat bijzondere voorwaarden gelden. We moeten dus sinds de Brexit vaker terugvallen op algemene regels van Nederlands internationaal privaatrecht om vast te stellen in welke gevallen de Nederlandse rechter zich onbevoegd zal verklaren ten gunste van een Engelse rechter, en onder welke voorwaarden uitspraken van Engelse rechters in Nederland worden erkend. En ook om vast te stellen welke	Bb 2021/38

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	gevolgen worden toegekend aan insolventieprocedures in het VK. Een probleem is dat er veel discussie is over welke verdragen en regels op dit moment van toepassing zijn. De belangen zijn groot en het verschil van inzicht navenant. In deze bijdrage wordt voor vier onderwerpen de stand van zaken weergegeven, gevolgd door een kort overzicht van de discussies over de toepasselijkheid van de betreffende regels en verdragen. Eerst wordt aandacht besteed aan (1) de gronden voor bevoegdheid van de rechter, (2) dan aan de overeenkomst inzake de bevoegde rechter (forumkeuze), (3) dan aan erkenning van gerechtelijke uitspraken, en tenslotte (4) aan insolventieprocedures.	
Iw 36	Bestuurdersaansprakelijkheid wegens opzettelijke, onjuiste aangiften BTW, ondanks latere suppletie X is bestuurder van X BV en diende jarenlang, naar eigen zeggen wegens een gebrek aan liquiditeiten, te lage aangiften BTW in. Deze aangiften werden naderhand via suppletieaangiften gecorrigeerd. Het ging daarbij om substantiële verschillen. De opgelegde naheffingsaanslagen bleven vervolgens onbetaald. De bestuurder deed vervolgens namens X BV binnen twee weken na de vervaldag een melding aan de ontvanger van haar betalingsonmacht. De ontvanger stelt de bestuurder ondanks de melding betalingsonmacht aansprakelijk voor de onbetaalde naheffingsaanslagen. De bestuurder vindt dat de suppletieaangiften als vrijwillige verbeteringen van de onjuiste aangiften moeten worden aangemerkt en dat vanwege die verbeteringen de opgelegde naheffingsaanslagen niet te wijten zijn aan opzet of grove schuld. En daarom is er volgens X sprake van een rechtsgeldige melding van betalingsonmacht. De rechtbank had het wettelijke toetsingskader al haarfijn uiteengezet en het hof volgt de rechtbank daarin. De bestuurder heeft namens de vennootschap bewust te lage BTW-aangiften ingediend om die in een later stadium middels suppleties te corrigeren. Dus kan er geen rechtsgeldige melding van betalingsonmacht worden gedaan. Bovendien sluit het bewust doen van onjuiste aangiften ook de weg af voor tegenbewijs voor het vermoeden van onbehoorlijk bestuur. Voor matiging van de aansprakelijkstelling, zoals dat bijvoorbeeld op grond van art. 2:248 lid 4 BW mogelijk is, is in fiscalibus geen plek. De bestuurder krijgt tot slot nog een fopspeen in de vorm van een immateriële schadevergoeding wegens spanning en frustratie. Overigens houdt dat tegelijkertijd een vergoeding voor de proceskosten en griffierecht in hoger beroep in. <i>Hof Amsterdam 15-12-2020, ECLI:NL:GHAMS:2020:3348</i>	Belastingadvies 2021/8.8
Maatwerk	Maak van maatwerk de regel <i>Maatwerk in rechterlijke toetsing van regels en uitvoering</i> Dat de 'responsivering' van het bestuursrecht momenteel volop in de belangstelling staat, kan de liefhebber moeilijk zijn ontgaan.² Naast instemming, wordt echter ook opgemerkt dat het begrip responsiviteit, in al zijn veelomvattendheid, maar beperkt grip biedt op wat er nu daadwerkelijk gebeuren moet.³ Dat geldt ook voor de rol van de rechter in een 'responsieve rechtsorde'. Dat de rechter de behoefte van de samenleving en haar individuele burgers centraal moet stellen, zal niemand ontkennen, maar de manieren waarop hij dat kan doen, kunnen wezenlijk verschillen. Zowel literatuur als rechtspraak richten zich daarbij al snel op de toetsing van de belangenafweging in de	NTB 2021/106

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	individuele beschikking. Zo wordt in de literatuur bijvoorbeeld in toenemende mate bepleit dat het bestuur ook bij gebonden bevoegdheden van de onderliggende regel kan en onder omstandigheden moet afwijken. In deze bijdrage betogen wij dat deze focus individuele burgers onder omstandigheden weliswaar verder kan helpen, maar dat de rechter, zeker waar het 'gebrek aan maatwerk' wordt veroorzaakt door wetgeving of door een systematische uitvoeringspraktijk, ook op dit niveau maatwerk moet kunnen vereisen. In deze bijdrage analyseren wij daarom de verschillende vormen van toetsing die binnen een 'responsief bestuursrecht' passen: het toetsen van het individuele uitvoeringsbesluit, van de algemene uitvoeringspraktijk en exceptieve toetsing van de onderliggende regel. Deze vormen van toetsing kunnen elkaar in potentie goed aanvullen: in een responsieve rechtsorde geeft de wetgever algemene regels die zowel voldoende normstellend als flexibel zijn en voert het bestuur deze in het algemeen én in individuele gevallen op een evenredige wijze uit. Voor de verdeling van verantwoordelijkheid én de rechtsbescherming bij een gebrek aan maatwerk, is het echter wel van belang goed af te bakenen welke vorm van toetsing zich voor welke situatie leent. Door een analyse van de verschillende vormen van toetsing en de voor- en nadelen daarvan, komen wij uiteindelijk tot aanbevelingen voor de toetsingspraktijk van de rechter. Deze bijdrage is als volgt opgebouwd: in paragraaf 2 bespreken we de responsivering van het bestuursrecht en de wijze waarop dat vorm krijgt in zowel het benadrukken van maatwerk als het mogelijk maken van een intensievere toetsing van regels. Paragraaf 3 betoogt dat deze ontwikkelingen soms onderling vervangbaar lijken, maar het de voorkeur verdient wanneer zij duidelijk van elkaar worden afgebakend. Paragraaf 4 geeft vervolgens handvatten voor een dergelijke afbakening. Paragraaf 5 sluit tot slot af met een conclusie. Deze bijdrage richt zich primair op de toetsingspraktijk bij de rechter. Dat neemt desalniettemin niet weg dat ook onzes inziens zowel wetgever als bestuur primair verantwoordelijk zijn voor een responsieve normstelling dan wel uitvoering.	
BW 2:138 BW 2:248	(Waar) hoort voorzienbaarheid van benadeling van schuldeisers thuis in het toetsingskader van art. 2:138/248 BW? Het is alweer meer dan twee jaar geleden dat de Hoge Raad uitspraak deed in de Geocopter-zaak, waarin het hof 's-Hertogenbosch een bestuurder aansprakelijk had gehouden voor het faillissementstekort omdat hij te vroeg het faillissement zou hebben aangevraagd. Sinds het arrest van de Hoge Raad is duidelijk dat het lichtvaardig indienen van een verzoek tot faillietverklaring van de vennootschap onder omstandigheden kan leiden tot bestuurdersaansprakelijkheid op grond van art. 2:138/248 BW. Daarvoor is, aldus de Hoge Raad, nodig dat de belangen van de schuldeisers door de faillissementsaanvraag zijn geschaad en dat de bestuurder dit wist of behoorde te weten. Omdat het hof 's-Hertogenbosch dit niet had onderzocht, heeft de Hoge Raad het arrest van het hof vernietigd en de zaak naar het hof Arnhem-Leeuwarden verwezen ter verdere behandeling en beslissing.	Tvl 2021/9

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	Het Geocopter-arrest heeft de nodige pennen in beweging gebracht. Dit komt niet alleen door de uitzonderlijke casus. Het was de eerste keer dat de Hoge Raad oordeelde dat een rechterlijke uitspraak in een art. 2:138/248 BW-procedure blij kan geven van een onjuiste rechtsopvatting of ontoereikende motivering als daarin onvoldoende is ingegaan op het verweer dat schuldeisersbenadeling en objectieve wetenschap daarvan bij het bestuur ontbrak. Het lag voor de hand dat de Hoge Raad in deze zaak zo zou oordelen omdat een faillissementsverzoek doorgaans juist strekt tot bescherming van de belangen van de schuldeisers, zoals ook door de bestuurder van Geocopter is aangevoerd. Het is uitzonderlijk dat een faillissementsrekest de schuldeisers benadeelt en dat de bestuurder dat wist of moest weten. Het hof Arnhem-Leeuwarden moet nu alsnog vaststellen of in de zaak Geocopter van een dergelijk uitzonderlijk geval sprake is. Een andere bijzonderheid in deze casus is dat het bewuste faillissement er zonder faillissementsrekest uiteraard niet zou zijn geweest, zodat is voldaan aan het condicio sine qua non-verband. Maar daarmee is nog niet gezegd dat er geen goede reden was om het faillissement aan te vragen. Geocopter zou kunnen zijn opgehouden te betalen zonder dat dit in belangrijke mate is veroorzaakt door kennelijk onbehoorlijk bestuur, in welk geval niet kan worden gezegd dat kennelijk onbehoorlijk bestuur in belangrijke mate het faillissement heeft veroorzaakt. Het hof Arnhem-Leeuwarden zal ook op dit punt een nieuw oordeel moeten vellen.	
Rv 700	Het beknellend bankbeslag en het voorlopig verleend verlof Op 1 januari 2021 introduceerde de Wet herziening beslag- en executierecht een beslagvrij bedrag bij beslaglegging op een bankrekening van een natuurlijk persoon. Voor rechtspersonen blijft het bankbeslag ongewijzigd. Ook op hen heeft het niet meer kunnen beschikken over rekeningtegoeden vaak een beknellend effect. Deze bijdrage bespreekt de werking van het conservatoir bankbeslag, de mogelijkheden een beknellend beslag op te heffen en de rol die de figuur van het voorlopig beslagverlof bij bankbeslag zou kunnen spelen.	BER 2021/3
Rv 476b	Onderbouwing van de derdenverklaring <i>De reikwijdte van art. 476b lid 2 Rv in de praktijk</i> Bij derdenbeslag vervult de derdenverklaring (art. 476a Rv) een centrale rol. Deze verklaring dient uiteraard volledig en juist te zijn, maar ook voldoende onderbouwd. In dit kader bepaalt art. 476b lid 2 Rv dat de verklaring 'zo veel mogelijk' vergezeld dient te gaan met afschriften van 'tot staving dienende bescheiden'. Op het eerste gezicht is dit een tamelijk ruime verplichting. Hoe ver reikt deze verplichting in de praktijk?	BER 2021/3
Rv 564	Bootje varen, beslag op schepen Volgens art. 8:1 BW wordt onder schepen verstaan: alle zaken (die geen luchtvaartuig zijn) en die door hun constructie bestemd zijn om te drijven of hebben gedreven. Deze definitie is heel duidelijk. Het beslag op een schip wordt gedaan door aan boord te gaan (art. 564 Rv). Ook dit lijkt duidelijk, maar kan in de praktijk tot uitdagingen leiden. Als een schip aan de wal ligt, is er meestal geen probleem en kan de deurwaarder aan boord. Natuurlijk worden we niet altijd met open armen ontvangen, maar de technische uitvoering is dan vrij simpel. Het wordt een ander verhaal	BER 2021/36

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	als het schip vaart. Dan is contact met en medewerking van de waterpolitie onontbeerlijk voor de deurwaarder die niet naar het schip wil zwemmen. Als een schip in het droogdok ligt, biedt een ladder of keukentrap uitkomst. Het wordt spannender als het schip in aanbouw is. Enkele maanden terug moest ik scheepsbeslag leggen op een casco van een schip. Het schip lag in bokken op de wal bij een derde die ook nog een appeltje te schillen had met de beslagdebiteur. Casco was het correcte woord, want er lag niet eens een dek in het schip. Uiteindelijk ben ik via een metershoge ladder naar boven geklommen, heb me op de rand gehesen en heb ik het schip in beslag genomen. Voor voorbijgangers zal het er wel bijzonder hebben uitgezien. De derde bij wie het schip lag en die zijn volledige medewerking aan mij verleende, hield de ladder vast terwijl er boven op de rand van het casco een vrouw op de rand van het schip zat die aantekeningen maakte in een map	